

KESK ve ANADİLİNDE EĞİTİM TALEBİ

Aydınlık Gazetesi, 28.09.2013

Yıldırım Koç

20. yüzyılın başında emperyalizme karşı mücadelede birleşen Türkiye halkı, özellikle 1923 yılından itibaren Türk milletini oluşturmaya başladı. Bağımsız bir devlet kuruldu. Bu devlet sınırları içinde yaşayanların bir millete dönüşmesinin en önemli araçlarından biri, ortak dildi.

Milletleşme, anadilleri ve hatta lehçeleri/ağızları farklı olan yaklaşık 14 milyon insanın İstanbul'da kullanılan Türkçe'nin daha da geliştirilerek ve zenginleştirilerek herkes tarafından öğrenilmesi çabalarıyla mevzi kazandı.

İkinci Dünya Savaşı'na kadarki dönemde gazete, radyo, televizyon gibi kitle iletişim araçlarının neredeyse yokluğu, ülke içindeki ulaştırma ağının yetersizliği ve nüfusun yaklaşık yüzde 84'ünün birbirinden kopuk köylerde yaşaması, milletleşme sürecini ve milletin ortak dilinin tüm halk tarafından öğrenilmesini engelledi.

Devlet Kurulur, Milleti Oluşturur

Önce devlet kuruldu.

Devlet kurulduktan sonra milletin oluşturulması daha önce başka ülkelerde de yaşandı.

İtalya'nın bütünleşme sürecinde önemli bir devlet adamı olan M.d'Azeglio (1792-1866), 1860 yılında yeni oluşan birleşik İtalya krallığı parlamentosunun ilk toplantısında yaptığı konuşmada "İtalya'yı yaptık; şimdi İtalyanları yapmalıyız," diyordu. Bu tarihlerde İtalya'nın bir parçası olan Sicilya'da nüfusun ancak yüzde 2,5'lik bir bölümü günlük ilişkilerinde İtalyancayı kullanıyordu. Sicilya'da kullanılan İtalyanca da diğer bölgelerden çok farklıydı. 1860'lı yıllarda Sicilya'ya İtalyan devleti tarafından gönderilen öğretmenlerin İngilizce konuştuğu sanılmıştı.

Eric Hobsbawm da şu değerlendirmeyi yapmaktadır: "Bu nedenle devletler 'milletler'i yarattı. (...) Fransız cumhuriyeti köylüleri Fransızlara dönüştürdü." 1789 yılında Fransız Devrimi gerçekleştiğinde Fransa'da yaşayanların yüzde 50'si Fransızca konuşmuyordu. Toplam nüfus içinde doğru düzgün Fransızca konuşanların oranı ise yüzde 12-13 düzeyindeydi.

Emperyalizm Türkiye'ye saldırdığında kullandığı araçlardan biri, "anadilinde eğitim" gibi ilk bakışta demokratik bir talep gibi gözükken, günün koşullarında emperyalizme karşı mücadeleye büyük darbe indirecek bir girişimdir.

PKK'nın kendi yazışmalarında, eğitimlerinde, yargılamalarında, görüşmelerinde Türkçe kullandığı biliniyor. Bölücü terör örgütü bile bu durumdayken, bazı sendikaların **anadilinde eğitim** talebini gündemlerinin ön sırasına koymaları ilginçtir.

Sendika Tüzüklerinde Anadilinde Eğitim Talebi

Eğitim-Sen'in tüzüğünün 2. maddesinde şöyle deniyor: Eğitim-Sen "c) Toplumun bütün bireylerinin, (...) herkesin **kendi anadilinde**, (...) eşit demokratik, laik, bilimsel, parasız ve kamusal nitelikli eğitim görmesini savunur."

KESK'e bağlı Diyanet ve Vakıf Emekçileri Sendikası (DİVES) tüzüğünün 2. maddesinde şöyle denmektedir: "...ırkçılığa ve şovenizme karşı halkların (...), eşitliği, özgürlüğü ve kardeşliği için mücadele etmeyi, üyeleri başta olmak üzere **herkesin anadilinde vaaz, hutbe ve irşat etmesini, herkesin anadilinde din öğretimi alması ve yapmasını**, tüm inançların eşitliği ve özgürlüğünü savunmayı, (...) amaçlar."

KESK'e bağlı BES'in (Büro Emekçileri Sendikası) tüzüğünün 2. maddesinde şu düzenleme vardır: "h)... üyelerin kültürlerini geliştirmeyi, **ana dillerini kullanmayı**, (...) savunur."

Anadilinde eğitimi savunmak, gericiiktir; emperyalizmin Türkiye'ye ilişkin politikalarına destek vermektir. Hele sınıf kimliğini öne çıkararak bölücülüğe karşı çıkması gereken sendikaların bu konuma düşmesi üzüntü vericidir.